

Z KRAKOWA DNIA 19. KWIETNIA 1812 Roku W NIEDZIELĘ.

Podług przyrzeczenia w przeszłym Numerze Gazety, kładą się wyciątki z Kazania na Pogrzebie ś. p. Włodzimierza Potockiego mianego.

TEXT KAZANIA. *Consumatus in brevi, ex-
levit tempora multa. Sap 4. — Krotkim
życiem napelnit rozliczne wieki.*

WSTĘP I ZAŁOZENIE. Do tych okropnych wypadków, które czułość powszechną przerażając, cechę publiczney klęski, na sobie noszą; do tych wydarzeń, w których dobro i szczęście kraju, stratę swoją rachuje, a przyjaźń uciskiem dręczona, rzewnemi zalewa się łzami; do tych kosztownych szkód, które ludzkość cierpieniem opłaca, a honor i znaczenie, zachmurzone dnie świetności swojej od nich rachować zaczyna; do tych mówię okropnych wypadków, które tyle domów znakomitych żałobą pokrywając, odgłos smutnego ich osierocenia do potomnych wieków przesyłają, należy zapewne, i zawsze należeć będzie zgon niespodziany, i w samej naturze zawczesny Męża tego, którego dziś zwłokom w tej Boskiej Świątyni ofłatnią Religii i Obywatelstwa czyniemy postugę.

Włodzimierz Hrabia na Żłotym Potoku Potocki, były Pułkownik Artylleryi Konney Woyska Polskiego, Krzyża Wojskowego, Legii Honorowej, i innych Ka-

waler, w roku wieku swego dwudziestym czwartym życia dokończył.

Dla nas, którzyśmy na kwitnący wiek młodości Jego patrzali; dla Ojczyzny, która zastugi Jego umiając cenić, tak wielkie w przyszłości nadzieie na Nim wspierała; dla Familii i Imienia, których zaszczyty, w dziejach Narodu szanowane wiernie zatrzymać, i nowemi je zbożać iuż umiał; dla Przyjaciół, z którymi przytemnością życia swego dzielił się; dla ludzkości której cierpienia obowiąznym nigdy nieumiał być widzem; dla nauk i talentow, z którymi w przybytku oświecenia znakomite zajmował miejsce, możesz być kosztowniejsza strata nad tę, która się nam dzisiaj w śmiertelnych zwłokach tego Męża widzieć daie?

Zalowi Twemu TEKLO z Xiążąt Sanguzkow Potocka poz Bata Małżonko, i osierociatych Dzieatek kochana Matko! sam tylko ottarz Boga schronienie dać może. — Tam odtąd szukay cieniów ukochanego Ciebie Męża. — Tam o szczęście Jego pytay się Boga, który dnie życia człowieka skraca, aby złość i zepsucie dalszych pasm iego skazić nie mogły, ale cnotę i zasługę wieczyście nagradza. — Zal Twój idzie dziś w podział z nami wszyscyemi; lecz tyz Twoie i Ojczyzny, naypierwsze są, na które On zasłużył.

Panowie moi! życie Włodzimierza niem opierać może.

Potockiego było krotkie; mogłże się w nim tyle zasłużyć, aby zwłokom Jego, czy szacunku, wdzięczności i uszasowania do grobu towarzyszyły? życie Jego okresem lat kilkunastu zajęte, mogłże się co przyłożyć do życia publicznego, i wydać te pożytki, któremi się ledwie kiedy wiek sędziwy zaszczycać może?

Zapomniemy tu o rachubie czasu. — Nie ceńmy wartości życia tego Męża, przez liczbę dni które przeżył. — Wartość Jego jest tém, czém był, co czynił. — Życie Jego było krotkie, lecz pełne; nic nie zabrakło do Jego zasługi. — Nieprzewyższył innych czasem długiego życia, ale się zrównał z najstarszemi, Jego użytecznością. — Skończył tam życie z naysławniejszą chwałą, gdzie inni żyć dopiero uczą się.

Krotkim życiem napełnił rozliczne wieki: *Consumatus in brevi, explevit tempora multa*. Obaczymy to dzisiay w obrazie życia Włodzimierza Potockiego, a pewnie przy obrzędach pogrzebowych śmiertelnego człowieka, okaże się nam tryumf cnoty i zasługi Jego.

Wyjątki z rzeczy Kazania. Taż sama kolebka, która dała początek życia Włodzimierzowi Potockiemu, przyniosła mu razem drogi upominek szczęścia, do którego tak wielu wartość swoją odsyła. — Przy tej kolebce obaczył on zaraz długi szereg Przodków Imienia i Rodu swego, pierwszemi dostoięństwa, możności i znaczenia w Narodzie Polskim okrytych zaszczytami. — Obaczył krew swoją na pierwsze tegoż Narodu rozlaną Familiie. — Obaczył te wszystkie pomniki wielkości, która w ten czas dopiero podnosi człowieka wyżej nad innych, gdy się na nim sa-

Gdyby więc próżność miała iaki przystęp do tych martwych zwłokow; gdyby w tej trumnie śledzić tylko chciano człowieka szczęścia i losu, Włodzimierz Potocki byłby jednym z tych ludzi, którego kolebce i popiołom, też same zapalano kadzidła.

Ale Mąż z samego siebie znakomity; Mąż który rodził się tylko w szczęściu, a żył dla cnoty i zasługi, nie potrzebuie szlachetności wywodu. — Nieprzybywa nic z cudzey sławy temu, który się nią sam okrywał, który się na to do niey sposobił, na to serce, rozum, i talenta doskonalił, aby ją całą samemu sobie był winien. — Jest to bluźn erstwem sądzić: że cnota potrzebuie urodzenia zaszczytow; tak powiedział przed kilku wiekami mędrzec, który wielbiąc zasługę posadzoną na tronie, zapomniał o tém, iakimi się ludzie rodzą, pomniąc tylko na to, iakimi się staia.

Dziękujemy jednak Opatrzności, że pozwoliła Włodzimierzowi Potockiemu rodić się między zaszczytami tego Imienia, które Narodowi Polskiemu tylu znakomitych Mężow wydała, i dotąd wydaje. — Przykłady ich zasług położonych dla dobra kraju; przykłady ich bohater-skich ofiar na Ołtarz obrony Ojczyzny zaniezionych; drogie szczątki ich nauki oświecenie Narodowe rozszerzaiących, były zapewne pierwszą Xięgą nauki Włodzimierza, tem dzielniey uczącą, że nic w niey obcego dla siebie, nic przeznaczeniu swemu sprzecznego znaleźć nie mogł.

Dalszą Edukacją młodości Jego formowała i ukończyła Akademia Lipska. — Tam On zanosił ducha Religii Ojców swoich, i w pośród, różnowierstwa świę-

tość Jey dla siebie ocalił. — Tam razem kształcił w sobie mędrca nauki i cnoty. — Nauce oddał rozum i talenta, dla cnoty serce zofławił. — W naukach postępując nie odmówił rozumowi, czegoby nie śledził, czegoby bystrością swoją nie przenikał. — Cnocie tę iedną drogę przeczynał, którą Religia wskazuje.

Kray obcy niepotrafił zmienić obyczajów Jego, nie zniszczył w nim przywiązania do Ojczyzny, nie zatrul zdań Jego tą nowością, która z pogardą na Ojczyście zwyczaje pogląda, i Rodaka w własney ziemi cudzoziemcem robi.

— — — — —
— — — — —

Uspособiony przez cnotę i nauki Obywatel czeka tylko szczęśliwych zdarzeń, aby go publiczna potrzeba, do postugi swey wezwala. — W niey nie lęka się żadnych trudności, żadnych szkod i ażar-dów. — Talentom otwiera obszerne pole działania, a poświęcenie się zupełne publiczney potrzebie, cnotą zasila i wspiera.

Usługa dla Ojczyzny, odbierać nas samym sobie powinna. — Kto w niey pozostął z rachubą zyskow, ten się iey tylko niał, ale nie oddał. — Aryftydes cnotę swoją wygnaniem przypłacił; nie tę cnotę Stoicką, która nadzwyczajnością swą obraża, lecz tę która go potrzebnym i użytecznym Ojczyźnie robiła.

Widział świat niedawno podobne ofiary Ojczyzny naszej. — Widział wygnańców i tułaczow po ziemi, których niezbędna miłość Ojczyzny, między gorące Arabii zapędzała puflynie. — Dziś kosztem krwi ich okupiona, dawne im dziełtek swoich powróciła zaszczyty.

Dzięki Tobie Bohatrze Świata! Tyś ich serca nappierwey nadzieją ożywił. — Tyś na mogiłach ich braci grób Ojczyzny do rozkopania im wskazał. — Na to Jmie Ojczyzny, rzekł się Polak wszystkiego, coby tey świętey cechy na sobie nie miało, i w ten czas dopiero Ojczyznę swą znalazł. — — — — —

Zaledwie siły Jego do znoszenia wo-
iennych trudów zdadniemi bydz zaczęły, na odgłos ożywionego męstwa Polaków w obronie niedawno odzyskaney Ojczyzny, sława Włodzimierz, iako Bohatyr na tym placu chwasty, do której nabycia złane na siebie od Ojców swoich miał prawo, — — — gdzie tylko męstwo i odwaga nawięcey dokazywać mogły, tam siebie rzuca, i dopiero zwycięskiej ręce odpoczywać pozwala.

Raszyn, Gura, Sandomierz, mieysca Bohatyrską krwią Rycerzow naszych poświęcone, były wszędzie placem uzyskaney szczęśliwie sławy Włodzimierza Potockiego. — Niał równie dzielić się z żołnierzem, iak do niey prowadzić go umiał. — Zadne niebezpieczeństwo, żadne trudy, nie mogły estabić na moment odwagi Jego. — Niegardził Nieprzyjacielem, ale się z nim mierzył. — Wyższość Jego nad nim dawało męstwo, szczęściem kierowały talenta. — Do dobroci sprawy której bronił, przywiązał całą korzyść zasługi swoiey. — Dla niey nawiętniejszą była nagrodą pochwała, którą w dziennych rozkazach Naczelnego Wodza, i w świadectwie Woyska tyle razy odebrał. — Okryty Orderami krzyża Woyskowego, i Legii Honorowej, szedł z niemi na plac chwasty, iak gdyby ich dopiero potrzebował. — —

Famięć szczęśliwey dla Rodaków naszych, w dziejach zmiany losow naszych, wiekować zapewne będzie. — Zadzziwi się Potomność czytając te cuda waleczności obrońców kraiu swego, którey ogromna siła nieprzyjacielska ustąpić musiała. — Gdzie więc imię Naczelnego ich Wodza z uszanowaniem wspominane, tam pamięć męztwa, odwagi i poświęcenia się Włodzimierza Potockiego uwielbianą będzie; gdzie wdzięczność Narodowa, obrońcom swoim pomniki wystawia, tam pierwsze iey rysy, zastudze Jego poświęcone zostaną.

Będzie on wiekował i w sercach żołnierzy, dla których nie tylko przewodnikiem męztwa, lecz i dobroczynnym Ojcem bydz miał. — Takiego w Nim znaleźli waleczni owi Rycerze na polach Raszyna z nieprzyjacielem walczący. — — Męztwo ich zastraszyło groźnego w potęgę swey nieprzyjaciela, lecz ranami okryci, opieki litościwego serca nad sobą czekali. — Tych w liczbie dwudziestu wziął do domu swego Włodzimierz Potocki, a dzieląc opiekę staranności nad ich wyzdrowieniem, z kochaną Małżonką, oddał ich na nowo ich Ojczyźnie, aby za iey całość walczyć lub ginąć umieli. Włodzimierz Potocki nigdy nie zapomniał, że jest człowiekiem, gdzie więc męztwo i odwaga żołnierza, zastugę swoją kończyły, tam on obowiązki człowieka pełnił.

Zakończona szczęśliwie woyna, wróciła go do domowego życia — Tu kosztując słodczy iego z ukochaną żoną, szczęśliwy Ojciec dwoyga dzieci, iedynych miłości wzajemney zakładów, widząc dom swoy przyjaciółmi zawsze napelniony, poglądał z pociechą na korzyści

trudów swoich woiennych, i rozszerzeniem granic Ojczyzny Rodaków, czulość swęią uspokajał. — Tu rownie szczęśliwy oglądaniem kochaney Familii czując starogane siły zdrowia swiego, na iey ionie przyjemności zabaw, ratunku, pociechy, i w troskach życia ludzkiemu towarzyszących ulżenia, szukać iedynie starał się.

Zazdrość nigdy nie zayrzała do domu Jego. — Syty szczęścia swego, umiał go cenić i w drugich. — Przepych nieoznaczał dostatkow, które posiadał. — Sama tylko dobroczynność dawała znać, że nad innych miał więcej. — Byłże kto z ludzi aby się iego ambicyi i próżności płaszczyć musiał? bynajmniey. — Szczęście szło zawsze za Nim; zastuga tylko poprzedzała wszystkie Jego kroki; przez nią zbliżać się umiał do ludzi. — Krótki pobyt Jego w tem mieście, ziednał mu wszystkich mieszkańcow szacunek i serca. — I czyliż na to tylko wyrok śmierci Jego czekał, aby był od wszystkich płakanym?

Tak jest Panowie moi! Włodzimierz Potocki już wyszedł z liczby żyjących; już nie jest z nami. — Xięga dalszych zastug, już dla niego zamkniętą została. — Lecz czyliż niedosyc i na tych, które mi życie swe tak pełne zrobił, aby pamięć iego umieszczoną była? Zostałoż co w życiu Jego, czego by nie dopełnił? lub czego by dopełnionego żałował? — — — — —

Ciesz się więc takimi pożytkami życia swego. Znakomity Mężo, Włodzimierzu Potocki! W pośród głębokiego milczenia, które już odtąd w grobie zwłoki twoie otaczać będzie, używaj chwały na którąś tak dobrze w krótkim życiu

swoim zasłużył.

Duch Twóy anosząc się do przybytków wieczystego szczęścia niech się spotyka, z Duchami Wielkich Poprzedników Krwi Twojej, których Imiona z wdzięcznością Narod szanuje. — W imieniu Rodaków i ich Ojczyzny, oddaj cześć Cieniem Ignacego Potockiego, nad którego stratą Narod dotąd beleje, a cnoty jego i światła dla dobra swego, zawsze potrzebować będzie. — Duch Twój i Felixa Potockiego niedawno zgasłego, niech ożywia męstwo i poświęcenie się Rycerzów naszych. — Wskazujcie im te święte Przybytki chwały, które Bóg Ojców naszych, miłośnikom Ojczyzny i iey obrońcom przeznacza. — Spuszczajcie na nich z rosą Nieba błogostawieństwa jego, aby walcząc mężnie z nieprzyjaciółmi, przez Was za odniesione zwycięstwa dzięki Bogu swemu składali. — — — — —

Z Paryża d. 31 Marca.

Onegdaj w niedzielę d. 29 Marca N. Cezarz i Król, otoczony Xiążętami, ministrami koronnemi i dworskimi urzędnikami przyjął przed mszą wpałacu Tuileries, w sali tronowej, deputacye od kolegów wybiorczych w departamentach Kantali, Chery, Korrezy, Eury i dwu Sewrow.

Na adressy tych kolegów odpowiedział J. C. K. Mość iak następuje:

Deputacyi od departamentu kantali:

Król Rzymski przez miłość do waszych dzieci będzie godnym nosić nypierwsze w świecie berło. Uczucia, któ-

re wynurzacie bardzo mi są przyjemne.

Deputacyi od departamentu Chery:

Znam potrzeby waszey prowincyi, i to czego żądacie, stanie się. Ani ia, ani moi potomkowie nie będą nigdy w potrzebie doświadczać waszego patriotyzmu w podobnych okolicznościach, iak za Karola VII. (*) Niezgody domowe ściągnęły na ow czas nieszczęście na Francją. Podzielona na wiele osobnych krain, niszczoną była przez woyska obce. Podobne okoliczności nigdy więcej nie naśląpią: iefleśmy iednym ludem, iedne mamy prawa i ieden tron. Dalekiemi będąc od przyymowania prawa, nadawać go owszem będziemy narodowi, który umiał korzyścić z naszych zakłoczeń, i tak wiele zadał klęsk poprzedzającym pokoleniom. Przyymuję wasze uczucia.

Deputacyi od departamentu Korrezy:

Każę sobie zdać sprawę o waszych życzeniach; pochwalam i przyymuję wasze uczucia.

Deputacyi od departamentu Eury:

Ubolewam bardzo nad niedostatkiem, który dokucza naszym ludom w tym roku, i dziękuję im za dobrego ducha i gorliwość, które okazują. Przyszłe żniwo będzie zapewne obfite. Z pociechą patrzę na stałość, iaką obywatele okazują. Potrzeba utrzymywać wolny handel wewnątrz; obfite wsparcia, które właściciele ziemi dostarczają, powinny nieustawać. Ocean będzie wolnym, i po wielkich zdarzeniach, które od 10ciu lat zaszły, Francya znajduie się w położeniu, iż w przyszłości szczęście tylko swoje upatrywać może. Dziękuję wam za uczucia, które

(*) Za Króla VII. byli Angliacy panami Paryża i znaczney części Francyi. Dziewica Orleańska obudziła pod ow czas odwagę w Francuzach i wyparli nieprzyjaciela z krain.

mi wyrażacie.

Deputacyi od departamentu dwóch Sewrow:

Spokojność i porządek, iakie w o-
kolicach waszych panują, są mi bardzo
przyjemne. Dla tego tylko należy przy-
pominać sobie przeszłość, ażeby wysta-
wiać sobie iakie duch buntu pociąga za
sobą nieszczęścia. Nic narodowi wynagrodzić nie potrafi nieszczęść, iakie rewolu-
lucya i wojna domowa po sobie zostawiać zwykły. Czuję prawdziwą radość,
gdy pomyślę, iż żaden w Europie narod
nie iest od tego dalszym, iak my. Przy-
mnięć uczucia, które mi oświadczacie.

Po mszy sławieni zostali do przysię-
gi, którą przed J. C. K. Mcią wykonali,
przez Xcia Wicehetmana: Van Dockum,
kontraadmiral; Baron d'Haftrel, jenerał dy-
wizyi; Baron Lorcet, jenerał brygady.

Wyrok Cesarski pod d. Marca sta-
nowi, iż w Paryżu znajdować się będzie
istotny skład bawełny neapolitańskiej i
lewańskiej.

Pięć prywatnych osób w Antwerpii
złożyły 25 Napoleonow za napisanie nay-
lepszej opery komiczney pod tytułem:
"Są uratowanemi!", i zdarzenie w kopal-
ni Beaujonc ma do niey być przedmio-
tem. Pieniądze te złożone zostały u se-
kretarza jeneralnego prefektury Urty.

Galiota amerykańska le Purse, Ka-
pitana Turner, wyszedłszy z Bordeaux d.
5 Listopada 1811, postrzegła o godzinie
7 z rana fregatę angielską. Galiota ufając
swey szypkości, korzyliła z wiatru i u-
siłowała uciec; lecz fregata doznała ją
około godziny 5 wieczorem. Kapitan Tur-
ner pozostał sam na pokładzie okrętu pod
gradem kul angielskich, krzycząc języ-
kiem angielskim i trzymając wiosło w rę-

kach: "Dzieci strzelacie za wysoko, ce-
lucie lepiej!", Nakoniec galiota Purse
zwinęła żagle. Jeden officer i 12 do 15
Anglikow weszło na nią; officer rozkazał
wszystkim ludziom, którzy znajdowali
się na niey, doudania się na fregatę, któ-
ra nazywała się Niemen i dowodził nią
Kapitan Seymour. Nie pozostało się na
galiocie Purse, iak tylko Kapitan Turner,
młodzieniec 16 lub 17to letni, kobieta i
jeden podróżny. Jedyn officer i 10 ludzi
przeznaczonych było do prowadzenia tey
zdobyczy. Turner potrafił ukryć przed
Anglikami parę pistoletow; lecz potrzeba
ich było nabić; aże musiał to bardzo o-
strożnie czynić, potrzebował zatem całego
dnia do tego. W nocy drugiego dnia dał
jeden pistolet młodzieńcowi, którego przy
nim zostawiono. Anglik trzymający straż,
postrzegł ich porozumienie i uwiadomił
o tem officera. Ten wyskoczył na pokład
z pugiątem, pchnął Turnera, który na
niego wołał, żeby się poddał, iż mu się
nic z tego nie stanie. Turner ugodzony w
piersi, upadając wyrzelił do officera,
który chociaż trafiony, nie upadł, rzucił
się owszem na Turnera, chcąc go pow-
rotnie pchnąć, gdy młodzieniec ugodził
go w twarz z pistoletu i zabił. Dziesięciu
będących na galiocie Anglikow przybiegli
na ratunek officerowi; lecz Turner i jego
towarzysz nienabitemi pistoletami i groź-
bami tak ich przestraszyli, iż pozwolili
się zamknąć w dolnym piętrze, gdzie do
tąd trzymanemi byli, poki galiota nie
wroczyła do Bordeaux. Zdarzenie to upo-
korzyło bardzo marynarkę angielską. Do-
dać tu potrzeba, iż Kapitan Turner nie
ma iak 22 lat.

Z Leodyum d. 29 Marca.

Wiadomo, iż dozorca kopalni węgla

przy naszym mieście, P. Goffin, wynagrodzony został krzyżem legii honorowej i pensją za przyłożenie się do wyratowania ludzi, których woda w tej szybko zalała. Teraz poborca jeneralny wydał 4763 fr. 20 cent. na wsparcie górników tej szyby.

Z Wiednia d. 28 Marca.

(Z gazety *Hamburskiej*.)

Wiemy dziś osnowę ostatniego rozporządzenia, które N. Cesarz posłał stanom Węgierskim względem zakończenia seymu. Szczegóły jego bardzo są ważne i zawiera w treści, że Król nie może żadnym sposobem w terażniejszych okolicznościach odstąpić od swojego żądania 12 millionow w gotowych pieniądzech na zastąpienie potrzeb państwa. Z tem wszystkim J. C. K. Mość przez dobroć i przychylność swoją pozwala na złożenie części tej summy w żywnościach, iaka 28 artykułem seymu ofiarowana była; ale mają być o czwartą część niższe od podanej ceny, ponieważ między tamtą, a dzisiejszą ceną nie zachodzi żaden stosunek. J. C. K. Mość obficie przy żądaniu, aby stany przyjęły na siebie zapłacenie 100 millionow złr. w wiedeńskich rewersach długu Monarchii. J. C. K. Mość oświadcza, że podwyższenie ceny soli, które stany proponują, należy z prawa jedynie do Króla Węgierskiego; że on tylko przez mądrość swoją może ją podług potrzeby korony podwyższać, i że ten artykuł nie należy do obrad seymu. J. C. K. Mość nalega, aby stany przyspieszyły swoje postanowienia i przyłożyły się z prowinicyami niemieckimi do tego wszystkiego, co może być użytecznem i zbawiennem dla Monarchii.

Z Londynu d. 21. Marca.

(Z *Pism Francuzkich*.)

Wiadomość, (wraża dziennik go-niec) któraśmy wczoraj o zaburzeniach w Manszestrze doniesli, potwierdza się; mówią nawet, iż pochwycone tam ważne pisma, które przesłano rządowi.

Lord Borringhton uczynił d. 19 b. m. w izbie wyższej wniosek względem liśtu udzielonego z strony Xcia Rejenta Lordem Grey i Grenwillowi. Oczekiwanie powszechne, że Xze Jorku przymowi się w tej materji, zawiedzione zostało. Lord Borringhton nalegał żywo na Margrabię Wellesleja, aby objawił pobudki, które go zniewoliły do złożenia swojego urzędu; lecz ten zupełne zachował milczenie. Lord Grenwill nie znajdował się na tem posiedzeniu z powodu śmierci swej bratowej, Margrabinie Buckingham. Słuchaczów bardzo było wiele.

Rada gabinetowa zgromadziła się wczoraj i aż do godziny wpół do piątej po południu trwało iey posiedzenie. Wydział admiralicyi będzie niezwłocznie urządzony. P. Jorke i P. Bickerton zastąpieniami będą przez Admirała Hope i P. Dundas.

Podług ostatnich doniesień z Surinamy, było w tem mieście wielkie zaburzenie z powodu wydanego przez rządcę do kupców rozkazu, aby podali wszelką znajdującą się w ich ręku wiasność Holendrow i Francuzów.

Lord Keith popłynął na obcięcie dowództwa nad flotą kanałową.

Baron Geramb słuł wczoraj okna w jednym sklepie, posłrzęgłszy obelżywą karrikaturę znakomitey esoby.

Znany Horn-Took umarł w swem domu w Winbledon.

Chleb zdrożał tu znowu o dwie pence.

Ostatnie listy z Dublina donoszą, że w Irlandyi wielki panuje niedostatek żywności, ponieważ w roku przeszłym zupełnie chybiły ziemniaki.

Nędza tak dalece pomnożyła się w Liwerpoolu, iż w ostatnim tygodniu przeszło 18,000 osobom musiano dać publiczne zapomożenie.

Papiery rządowe znowu spadły: Trzech procentowe obligacye stoją 59 za 100.

Z Medyolanu d. 21 Marca.

Tryumfalny łuk, który miało nasze przed bramą Simplonu na cześć N. Cesarza i Króla wystawia, zbliża się ukończenia. Każdy z obu przodów przyozdobiony będzie 4 słupcami porządku korynckiego, mającemi 4 stopy średnicy i z jednej sztuki białego marmuru wyrobionemi. Ozdoby na nich w pół wypukłej roboty wystawiać będą najznakomitsze czyny naszego Monarchy.

Wczoraj w wieczor obchodzone u dworu były urodziny Króla Rzymskiego wielkim koncertem.

Sprzedarz przybyłych tu z Magdeburga osadniczych towarów idzie bardzo dobrze. Cena cukru i kawy podnosi się przy każdej sprzedarzy zamiaści spadania, ponieważ obu tych artykułów bardzo mało znajduje się w królestwie Włoskim.

Minister sprawiedliwości zdał niedawno Wicekrólowi sprawę o czynnościach tułtejszego kassacyjnego sądu w roku 1811. Wytoczyło się do niego 555 wyroków sądowych, z których 490 zatwierdził, a 57 uchylił. Na końcu roku ani jedna sprawa nie zaległa u niego. Wicekról rozkazał sądowi kassacyjnemu oświadczyć swoje ukontentowanie za tego gorli-

weść i czynność, a sądowi kryminalnemu departamentu Bacchiglione naganę, że 11 jego wyroków musiało być uchylonych.

Od brzegów Menu d. 30 Marca.

W Dessawie obchodzone także były uroczyste urodziny Króla Rzymskiego. W Xiążęcym zamku dany był wielki obiad, pod czas którego dla starości panującego W. Xcia, Należęca był gospodarzem, i zaproszone nań były znakomitsze osoby z miasta i dworskie, tudzież wszyscy bawiący. Tam od 14 dni oficerowie Westfalscy. W wieczor po teatrze całe miasto było oświecone.

Casarsko-Francuzki pełnomocny poseł przy dworze Heskim, P. Vaudeil, miał honor d. 29 b. m. złożyć W. Xciu na uroczystej audyencyi list wierzytelny.

Król Wirtemberski zakazał z krajów swoich wywozu saletry aż do 1 Lipada r. b.

Z Berna d. 25. Marca.

Wysłany przed dwiema miesiącami od posta Francuzkiego, Hrabiego Talleyranda, do Paryża goniec, powrócił tu d. 19 b. m. i przywiózł wolą Cesarza względem układającej się wojskowej umowy z Szwajcaryą. Nazajutrz doniosł wspomniany poseł owoli swojego Monarchy kommissarzom ligi, którzy d. 22 pojechali do Bazylei, dla doniesienia landmancewi oflanie układów. D. 25 spodziewała się z powrotem, poczem nastąpi zapewne podpisanie nowej wojskowej umowy.

Okolnikiem d. 19 b. m. wiadomości landman urzędownie kantony Szwajcarskie o wybuchłej w niektórych okolicach Bosnii tureckiej morowej chorobie, która zbliża się ku Koflaincy na granicy Illiryskiej, iako też o przedsięwziętych ostrożności środkach przeciw tej zarazie-

D O D A T E K

D O N r o 32.

GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 19. KWIETNIA 1812 Roku W NIEDZIELĘ

Z Warszawy d. 14. Kwietnia.

Do Redakcyi Gazety Warszawskiej.

Smutna klęska nieurodzaju przeszło-
rocznego sprowadziła na nasz kraj w
niektórych miejscach taką nędzę, iż roz-
maitych środków do wyżywienia się szu-
kać ludzie są przymuszeni. Okropnem iest
dla serca ludzkiego widzieć podobną sobie
iłotę cierpiącą, tem okropnieysze widzieć
ją pozbawioną sposobow utrzymania swo-
iego bytu. Jakie pole otwarte dla serc tkli-
wych! z iakąż słodyczą nieieden umie sobie
na zbytowych wydatkach dla zaratowania
tych, którzy iuz siebie ratować nie mogą,
a pomilając nawet zasługę w oczach wspól-
nego Twórcy, iakąż wielką w sobie sam-
mych znajdą nagrodę, patrząc na tzy
wdzięczności karmionych przez siebie,
którzy im nieiako drugie życie są winni!
Napełniony tem wyobrażeniem śpieszę
się odświeżyć publiczności pamięć, zape-
wne dobrze znaney zupy Pana Rumforda,
którą tysiączne skuteczne doświadczenia
czynione w szpitalach, i instytucach mił-
sierdzia w Niemczech i w naszym kraju,
iako też świeżo wyszły dekret Cesarski w
Paryżu, polecają. Jest ona nayprostszy,
naymniey kosztownem, nayposilnieyszym,
i smaczny pożywieniem dla ubogich
klassy. Składa się:

Z Wody kwart 30

Kaszy lub mąki ięczmienney

kwart 5 a gr. 8 zł. 1 gr. 10.

Grochu kwart . 5 a gr. 8 — 1 — 10.

Ziemniakow kwart 10 a gr. 2½ — — — 25.

Sledzi sztuk . . 6 a gr. 6 — 1 — 6.

Wędzonki w kostkę

kraianey funt 1 a gr. 20 — — — 20.

Octu piwnego kwart 2 a gr. 6 — — — 12.

Soli kwaterki . 3 a gr. 2 — — — 6.

Chleba pytlowego na

grzanki bochenkow 3 a gr. 10 — 1.—

Summa kwart 52 kosztuje zł. 6 gr. 29.

To wszystko procz grzanek, które się
na końcu wysypią, powinno być przez
4ry do 6ciu lub więcey godzin przy wol-
nym ogniu gotowane w kotle przykrytym,
a wtedy dostarcza 52 kwart zupy dostate-
cznych na uwolnienie od głodu 52 osób.
Położona na boku cena okazuje, iż tylko
cztery grosze kosztuje utrzymanie iednego
człowieka na dzień. Rachowałem zaś
umyślnie ceny wszystkie, iak są teraz
(korcami kupując) przy znaiomey wszyst-
kim drożyznie w Warszawie, aby tem ł-
twiey przekonać się można, iak dalece to
mniey na wsi, przy oszczędności, koszt-
wać będzie. Tem zaś mniey, im się na
więcey osób razem gotuje. — Dla tem le-
pszego pożywienia, dobrze iest dawać do
kwarty zupy kawatek chleba; ten iest
naypożywnieyszy 3 lub 4 dni po pieczę.

niu, gdy się do niego przemiesza trzecią lub czwartą część mąki ięczmienney. Wtedy bochenek chleba ważący 2 funty i 6 łotów, jest dostateczny dla sześciu osób na dzień.

H. L.

Z Berlina d. 7 Kwietnia

Gazety nasze dzisiejsze donoszą, że Marszałek Xiąże Eckmühl ogłosił kazał, iż gospodarze, po oddaniu im racyy i porcyy, wianni są żywić wojskowych, którym zalecono, ażeby rzeczy zbytowych, iako to: win, kawy, rumu nie wymagali.

Gazety tutejsze podały także do wiadomości publiczney rozmaite obwieszczenia rządu, tyczące się stosunku miar i wag krajowych z Francuzkami, iako też urządzenia w tej stolicy kwaterunku, od którego nawet żaden lokator nie jest wolny, wyjąwszy mieszkania Ministrów zagranicznych.

Przed kilku dniami przybył tu Xiąże Elchingi (Marszałek Ney) z Lipska, a wczoraj pojechał do Frankfortu nad Odrą. *Z Rio Janeiro (Brazylia) d. 24 Stycznia.*

Zdaje się być rzeczą pewną, iż wojna między naszym krajem i południową Ameryką wybuchnie. Wszakże nie ma wątpliwości, iż gdy woyska Brazylijskie wyruszyły na oswobodzenie Montevideo, nie inny ich był zamiar, iak zająć i otrzynać to miasto. Tym czasem Elio, chociaż jest nieprzyjacielem Buenos-Ayres, nie dopuścił, aby część osady tego miasta składała się z Portugalczyków, iak ich dowódca sobie życzył. Skoro pokoy w tej okolicy nastąpił, spodziewano się, że te woyska wroczą do swego kraju; lecz pod różnemi pozorami pozostały w okolicach Montevideo, na które dowódca Buenos-Ayres uderzył niespodziewanie i

200 najlepszych naszych żołnierzy zabił.

Z Peterzburga d. 24 Marca.

Przy wyruszeniu z Peterzburga brygady artyleryi gwardyi d. 17 b. m. oświadczył J. J. Mość W. Xciu Konstantemu, tudzież dowodzącemu nią Jenerałowi majorowi Jermołow, Pułkownikom Euler i Kosen, i wszystkim officerom ukontentowanie swoje za znalezienie tej brygady w dobrym stanie, żołnierzom zaś kazał dać po porcyy mięsa, wodki i po rublu na drogę.

Kanał, który połączyłby mógł morze kaspiskie z czarnem, nie wynosi iak 5 wiorst (3/4 mile) od biegu rzeki Batum do rzeki Kur. Naytrudniejsza okolica w której te rzeki kanałami złączyć wypada, nie wynosi iak około 60 wiorst (do 9 mil.)

Gimnasium w Kiiowie wsparte od szlachty zostało 450,000 rubli i ma być inaczej urządzone. Z powodu nade ztego tam d. 11 Lutego Imperatorskiego w tej mierze przepisu, dana tam była wielka uczta, do której całe miasto należało i w wieczor oświecone było.

Dla ułatwienia odstawy zaległych rekrutów dozwolone zostało, iż ludzie od 18 do 37 lat będą przyymowanemi chociażby tylko półpięty stopy wysokości mieli.

Z Baltimore d. 10. Lutego.

Słychać, iż prowincya Nowego Orleanu przybierze pomiędzy Zjednoczonymi stanami Ameryki nazwisko stanu Wasington. Rada tej prowincyi żądała w swej proźbie od kongressu, aby część Florydy, która na zachodniej stronie rzeki Perdito leży i wojskiem Amerykańskim jest osadzona, do nowego stanu Wasington była przyłączona.

Rozmaite Wiadomości.

Prowincye Polskie, które w latach 1772, 1793 i 1797 dostały się pod panowanie Rosyyskie, zawierają podług obracehunku Ministrowi Koczubey w roku 1502 podanego, pojedyncze gubernia dusz oboley pici: Mohilowskie 808,583, Witepskie 672,528, Minskie 868,309, Wileńskie 922,067, Grodzińskie 600,237, Wołyńskie 1,076,427, a Podolskie 1,133,145. W później nabytych rachuią w Białoścokiey 183,300, a Tarnopolskiej 399,592 mieszkańcow. Wszystkie zatem dawniey Polskie prowincye wynoszą 6 mill. 674,188

ludzi, do których przydać ieszcze potrzeba zofstaiącą pod lennym prawem Polskim Kurlandya, a mairą 407,376 dusz ludności.

Pomimo przygotowań do wojny w Ziednoczonych Stanach północzney Ameryki, nie wierzą tam ieszcze, ażeby przyszło do nieprzyjacielskich krokow z Anglią.

Hrabia Sussy, minister do spraw handlowych i rękodzielnych wydał uwiadomienie o zasiewaniu i przygotowaniu ziela Sinita, iako też wyciągania i robieniu ziego liści farby indigo.

D O N I E S I E N I A.

Dnia 27 Kwietnia 1812 roku o godzinie 9 ranney do 12, zaś po południu od 3 do 6 godziny przy Krakowie na Piasku w domu pod Nr. 73 ś. p. Jana Kantego Nadgłośkiego przez publiczną licytacya sprzedawane będą więcey dajacemu za gotowe pieniądze w monecie srebrney Courant, różne meble, zegary, suknie polskie, passy złote, zwierzciadła, landszafty, i poiazdy. Zyczący sobie tych nabycia na dzień i godzinę wzwyż zapraszają się. W Krakowie dnia 15 Kwietnia 1812 roku.

Woyciech Alex. Sko crzynski, Komor. Dep. Krak.

Dnia 28 tego miesiąca Kwietnia, będzie u tuteyszey Salin Administracyi licytacya na dostawienie potrzebnego żeleziwa, do budowli nowej warzalni solney, iako to: gwóźdźi gatunku różnego, klamer &c. i nowego żelaza w znaczney ilości prędsięwzięta. — Zyczący sobie takowy Liwerunek otrzymać, ma się zatem na wyzey wyznaczonym dniu z rana o godzinie 9tey w tuteyszey Kancellaryi Administracyney opatrzoncy do tego potrzebnym Wadium zgłosić.

Od Ces. Król. Aufrtyackiey Salin Administracyi Ces. Król. Aufrtyackich i Król. Saskich wspólnych Salin Wieliczkich. — Dnia 2 Kwietnia 1812.

(Pod.) v. Saulenfels. Jos. v. Lebutler.

Zgodno z Originatem Srokowski.

Dnia 19 Kwietnia r. b. o godzinie 10tey przed południem różne ruchomości konie, bydło, zboże w ziarnie i w snopie w Sciborzycach Powiecie Olkuskim Dep. Krakowskim leżących za gotową srebrną monetę przez publiczną licytacya sprzedane będzie. Wszyscy przeto chęć kupna rzeczonych efektow mairą wspomnianym dniu i miejscu stawić się zechcą. Dan w Krakowie d. 21 Marca 1812 roku.

Jan Kanty Kowalski, K. T. C. P. J. D. K.

Z mocy Wyrokow Wysokiego Trybunału Cywilnego pierwszy Instancyi Departamentu Krakowskiego w dniach 6tym i 7mym Grudnia r. p. 1811 orzeczonych, dnia dwudziestego trzeciego i następnych dni Kwietnia tysiąc ośmset dwunastego roku od godziny 9 z rana do 12tey przed południem, a od 3ciey do 6tey po południu, w kamienicy przy ulicy Brackiey pod Nrem 257 przez publiczną licytacya, za gotowe pieniądze sprzedawane będą następujące ruchomości, iako to: karetą, kocz, mosiężne i miedziane naczynia, fajans, szkło, bielizna stołowa i żelazne sprzęty. Zyczący sobie nabydź takowych ruchomości, zechcą się w oznaczonym miejscu i czasie znaydować. Dan w Krakowie d. 13 Kwietnia 1812 roku.

Jan Neroniucen Franki, Komornik T. C. P. I. D. K.

Pewna Pani, która przez lat 9 w domu znacznym sposobu edukowania Panien dała dowody; życzy sobie znowu miejsce Guwernantki w domu rownie iakim znacznym otrzymać, czuiąc się zupełnie w edukacyi dzieci bydź doskonałą, tak dalece,

bez pomocy innego Nauczyciela (w Francuzkim i Niemieckim języku, w Religii, Moralności, naturalney i kościelney historyi, Geografii, Kosmografii, nadto w przedmiotach wysokiey familii służących, niemniej dobra nauzkę, i matkę czyniących) wydoskonalic potrafi. Naostatek oświadcza, iż żadnego wyboru co do miejsca i kraju i Religii nierobi, aby tylko w swoiey katolickiey żadney nie miała przeszkody. Resztę kondycyi na Sgo Jana ulicy pod Nrem 465 na 2gim piętrze naprzeciwko klasztoru, życzący sobie, dowiedziec się może.

Prefekt Departamentu Krakowskiego, uwiadomia publiczność, iż na dniu 28 Kwietnia r. b. o godzinie 9tey ranney odprawiać się będzie w Nowym mieście Korczynie licytacya należących realności i dochodów miejskich.

- a) Łąki Bieszcz, którey cena fiskalna zł. pol. 310.
- b) Konsumo wina — — 40.
- c) Brukowe — — 137.
- d) Waga miejska — — 60.

Które naywięcey ofiarującemu w trzechletnią od 1go Czerwca r. b. do ostatniego Maja 1815 roku trwać mającą dzierżawę wypuszczone będą. Zyczący sobie dzierżawy i pomienionych dochodów, opatrzeni 10to procentowym wadium na powyższym dniu i miejscu znaydować się zechcą, gdzie im dalsze warunki licytacyi, i kontraktu oznaymione będą.

*Wodzicki, Prefekt.
Wronski, S. J.*

Zgodno z oryginałem: *Stokowski, Z. S.*

Niżej podpisany J. K. X. Mości Pisarz Aktowy Dep. Krakowskiego, na mocy Rezolucyi Prześw. Trybunału I. Instancyi Departamentu tuteyszego dnia 14 Grudnia 1811 do liczby 5465 wydanej, do publiczney podaie wiadomości, iż po ś.p. Mateuszu Kryszkietrze pozostala kamienica w rynku pod liczbą popisową 13 stojąca, przez publiczną licytacyą, w dniu 15 Maja r. b. o godzinie 9 zrana więcey dającemu sprzedaną zostanie. Zyczący sobie przeto takowey nabycia, winien będzie wadium w kwocie zł. pol. 200 iako 10tą część summy szacunkowey 2100 zł. pol. wynoszącey w monecie srebrney kursującey w miejscu odbywać się mającey licytacyi, to jest w kamienicy wyżej rzeczoney, i przed rozpoczęciem się takowey złożyć. — Co się zaś tycze warunkow, życzący sobie kupic wspomnioną possessyą, może w każdym czasie u niżej podpisanego Notariusza w domu Nr. 203 przy Julii Grodzkiej mieszkającego, potrzebną wziąć wiadomość. W Krakowie d. 1 Marca roku. 1812.

Andrzej Kofszowicz, Pisarz Aktowy Dep. Krak.

Trybunał Cywilny Iwszey Instancyi Departamentu Krakowskiego, wiadomo czyni komu o tym wiedziec należy, iż Ur. Karol Typiński bywszy Burgrabia przy Sądzie Pokoju Powiatu Szydłowskiego po rozwiązaniu urzędu tego żada wydania sobie złożoney kaucyi urzędowey. Trybunał przeto wszystkich którzy do tegoż Ur. Typińskiego pretensye iakowe z urzędowania iego wyniknąć mogące mają, niniejszym wzywa, aby w przeciągu miesiąca od ogłoszenia niniejszego wezwania, zjawni do Trybunału swego zgłosili się, gdyż inaczey kaucya wspomniona żadającemu wydaną zostanie. Dano na posiedzeniu Trybunału Cywilnego pierwszey Instancyi Dep. Krakowskiego d. 16 Marca 1812 roku.

Nikorowicz, Prezes.

Molakiewicz, Sekretarz.

Lubo niżej podpisana za pomocą łaskawych Władz Rzadowych, uwiadomiona zostala, iż mąż iey Łukasz Szczesny z Gminy Giebułtow w roku 1809 i a żołnierza do regimentu Schröder wzięty, w potyczce pod Hanson w dniu 19 Kwietnia 1809, rannym śmiertelnie i do lazaretu woyskowego oddanym został; wszakze dla tem pewnieyszego przekonania się o życiu lub śmierci iego, to ostatnie przez gazety czyni zgłoszenie, aby po upłynionych trzech miesiącach od daty czisieyszey, za on dowiadła przez miejscową Administracyą uznana była. Podanie ninieysze na mocy rezolucyi W. Podprefekta Miechowskiego pod d. 2 Marca r. b. do pism publicznych po trzykroć umieszcza. Dan w Giebułtowie d. 24 Marca 1812.

*Maryanna Szczesna, wdowcańska z Powiatu Miechowskiego.
Dodatek 2gi.*

Dnia 19 Kwietnia 1812.

Wydział Ekonomiczny Dóbr i Lasow Narodowych Departamentu Krakowskiego, niniejszym do publiczney podaie wiadomości, iż z mocy Reskryptu JW. Radcy Stanu Głogo Dóbr i Lasow Narodowych Dyrektora z dnia 17 Marca r. b. Nr. 271 z Lutego 12 w Warszawie zapadłego, Browar Narodowy Kiolewskim zwany, tu w Krakowie nad Wisłą sytuowany z wszelkimi rekvizytami do robienia piwa słosownemi od 1 Czerwca 1812 do ostatniego Maia 1818 roku na lat 6 w dniu 20 Kwietnia r. b. przez licytacją lub z wolney ręki zadzierżawionym zostanie. — Cena fiskalna roczney dzierżawy stanowi się zł. pol. 3,000. Każdy przeto chęć zadzierżawienia mający, zechce się w dniu wyżej wyrazonym od godziny 8 z rana w Biórze wydziału Ekonomicznego w ulicy Grodzkiej Nr. 116 posiedzenie swe mającemu znajdować, zaopatrzywszy się nie tylko w przyzwoitą kaucją połowę summy dzierżawney z licytacji wynikłej, odpowiadającą, ale nadto w wadium 750 zł. pol. w srebrney grubey monecie przed zaczęciem licytacji do Kommissyi złożyć się mającey. Żydzi i małoletni od zadzierżawienia wyjętemi zostają. Warunki pod iakiemi pomieniony Browar w ócio letnią dzierżawę wypuszczony być ma w każdym okazaniu być mogą w Biórze wydziału Ekonomicznego. W Krakowie d. 7 Kwietnia 1812.

Komar.

Wydział Ekonomiczny Dóbr i Lasow Narodowych Departamentu Krakowskiego, uwiadomia niniejszem Publiczność, w moc Reskryptu JW. Radcy Stanu, Głogo Dóbr i Lasow Narodowych Dyrektora, z dnia 1 Marca r. b. Nro 166 z mar 12 w Warszawie zapadłego, iż odbywać się będzie licytacja, w dniach niżej oznaczonych od godziny 8 do 12 przed południem, i od 2 do 6 po południu, tu w Krakowie w domu Skarbowym w miejscu posiedzenia swego w ulicy Grodzkiej Nro 116, Dóbr i Realności Narodowych od 1 Czerwca 1812 do ostatniego Maia 1818, na lat 6, zadzierżawić się mających. — Życzący sobie objęcia którekolwiek Realności, zechcą w poniżey wyrażonych dniach i godzinach do licytacji przeznaczonych znajdować się.

Ostrzegają się przytem Pretendenci, iż tylko ci do licytacji przypuszczeni będą, którzy swoją kwalifikacją przed zaczęciem licytacji, to jest, fundusz pewny na kaucją połowę summy dzierżawney wyrównywiająca, na dobrach ziemskich tym sposobem wskażą, że ręczący pokładając Extrakct hypoteczny stan dobr kawentuiących wykazujący, bierze na siebie obowiązek, połowę summy roczney z licytacji wynikłej na dobrach swoich ubezpieczyć, lub jeżeliby kto sądził, większą mieć żądliwość w gotowiznie wzmiankowana summa do Depozytu Kassy Ekonomiczney złożenia, takową podobnież w połowie dzierżawney kwoty, równającą się, bez żądania procentu pozostawi ad Expirium Kontraktu, i w 6 miesięcy po ukończeniu jego — niemniej i to wiadomym się czyni, że żydzi, małoletni, i ci wszyscy, którzy dotąd przez swą nie regularną z dobr dzierżawnych na terminach wypłatę, zawod lub uszkodę Skarbowi Narodowemu zrzadzili, wyłączeni są od terażniejszego licytowania.

Warunki ogólne pod któremi zadzierżawienie nastąpi, nie tylko przy akcji licytacji ogłoszone zostaną; lecz każdy życzący sobie osiągnięcia dzierżawy też warunki i wyciągi Intrat w każdym czasie dla powzięcia dostateczney informacyi w Biórze Wydziału Ekonomicznego okazane mieć może.

D E Z Y G N A C Y A.

Dobr i Realności Narodowych od 1 Czerwca 1812 do ostatniego Maia 1818 na lat 6, przez licytacją w Biórze Wydziału Ekonomicznego zadzierżawić się mających.

Numer porządkowy.	Nazwisko Dobr i Realności.	Dzień Licytacji.	Wyciąg jednoroczney dzierżawney Summy.		Vadium przy Licytacji wżyć się powinno	
			zł. pol.	gr.	zł. pol.	gr.
1.	Wieś Zydów.	1 Maia 1812.	2863.	17 $\frac{1}{2}$	716	—
2.	Wieś Wygnanow.	ditto.	1645.	22 $\frac{1}{2}$	411	15
3.	Scholafferya w Szkalbmierzu	ditto.	1797.	4.	449	16
4.	Kanonia tamże.	ditto.	1104.	14.	276	15
5.	Kapitulka w Zielonkach	ditto.	1308.	17 $\frac{1}{2}$	327	—
6.	Woytosłwo Goral tamże	ditto.	370.	13 $\frac{1}{2}$	93	—
7.	Wieś Szklary	2 Maia 1812.	1912.	17 $\frac{1}{2}$	478	—
8.	Kłonna Folwark	ditto.	179.	20.	45	—
9.	Prebenda Szpitalna w nowym mieście Korczynie ditto.		373.	15.	93	15
10.	Folwark Podskalany	ditto.	451.	22.	113	—
11.	Przewoz pod Zamkiem 12 Kwietnia 1812.		2320.	—	580	—
12.	Browar Narod. Król. zwany 20 Kwietnia 1812		3000.	—	750	—

UWAGI. Vadia mają być przed zaczęciem licytacji do Kommissyi na ten koniec agitującey się w monecie grubey srebrney złożone, opieczetowane, i nazwisko właściciela na wierzchu wyrażone. — w Krakowie d. 8 Kwietnia 1812 roku.

Komar.

Wydział Ekonomiczny Departamentu Krakowskiego uwiadomia ninieyszem, iż w skutek Reskryptu JW. Radzcy Stanu, Głiego Dobr i Lasow Narod. Dyrektora, z dnia 6 Marca r. b. Nro 393 z mar. 12 odbywać się będą w Warszawie w Biorze Wysokiey Głney Dobr i Lasow Narod. Dyrekcyi w domu Zielionskich przy ulicy Rymskiej pod Nrem 744 stojącym układy, względem sześcioletniego zadzierżawienia od 1 Czerwca 1812 do ostatniego Maia 1818 roku nie tylko przez licytacyą, ale też i z wolney ręki następujących Dobr Narodowych, iako to:

Dnia 22, 23, i następných dni Miesiąca Kwietnia roku bieżącego:

- Lipowiec z przyległościami
- Jankowice
- Kwaczała
- Słomniki z przyległościami
- Zielonki
- Gorka
- Skotniki wielkie
- Sielec
- Xany
- Nowemiasło Korczyn z przyległościami
- Promnik biały o ćwierć mile od Krakowa
- Zarnowiec miasto z przyległościami
- Jaworzno z przyległościami.

Zyczący sobie obięcia, z którychkolwiek Dobr w dzierżawę zechcą w dniach do licytacji wyżej oznaczonych zrana od godziny 9, a po południu od godziny 4 znajdować się. — Ostrzegają się przytem pretendenci, iż tylko ci do licytacji lub układow będą przypuszczeni, którzy swoią kwalifikacyą, to jest: fundusz pewny na kaucyą połowie summy dzierżawney wyrównywaiącą wskażą i zaraz na wstępie do układow Vadium czyli zakład równaiący się czwartey części summy na intratę podanej złożą.

Warunki ogólne pod któremi zadzierżawienie nastąpi nie tylko przy Akcie licytacji ogłoszone zostaną, lecz każdy zyczący sobie osiągnięcia dzierżawy też warunki i wyciągi intrat od dnia 18 Kwietnia r. b. poczynaiąc w Biorze Dyrekcyi Generalney, dla powzięcia informacyi sobie okazane mieć może — niemniej i to się wiadomym czyni, że żydzi, małoletni i ci wszyscy, którzy dotąd przez swą nie regularną z dobr dzierżawnych na terminie wyptatę, zawod lub uszkodę Skarbowi Narodowemu zrzadzili, wyłączeni są od terażniejszego licytowania. — w Krakowie dnia 8 Kwietnia 1812.

Komar.